Udtalelse om Kommissionens meddelelse til Rådet om styrkelse af det interne marked (*)

Udkast til Rådets resolution vedrørende lempelse af personkontrollen af medlemsstaternes borgere ved passage af Fællesskabets indre grænseovergange (**)

Forslag til

- **Rådets forordning om forenkling af formaliteterne i samhandelen mellem medlemsstaterne**
- **Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2102/77 om indførelse af en fællesskabsblanket til angivelse til udførsel**
- **Rådets forordning om 5. ændring af forordning (EØF) nr. 222/77 om fællesskabsforsendelser (***)**

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådets besluttede den 27. juli 1982, i medfør af artikel 198 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonimiske Fællesskab, at høre Det økonomiske og sociale udvalg om det nævnte forslag.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på sin 205. plenarforsamling afholdt i Bruxelles den 23. og 24. februar 1983.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

(*) Kommissionens meddelelse, som er udtalelsens genstand er endnu ikke offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*

(**) Udkastet til Rådets resolution, som er udtalelsens genstand, er offentliggjort; *De Europæiske Fællesskabers Tidende* Nr. C 197 af 31. juli 1982, s. 6.

(***) Forslaget til Rådets forordninger som er udtalelsens genstand, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabets Tidende* nr. C 203 af 6. 8. 1982, s. 5.

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 198,

under henvisning til anmodning af 27. juli 1982 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse om »Kommissionens meddelelse til Rådet om styrkelse af det interne marked«

»Udkast til Rådets resolution vedrørende lempelse af personkontrollen af medlemsstaternes borgere ved passage af Fællesskabets indre grænseovergange«

og »Forslag til

— Rådets forordning om forenkling af formaliteterne i samhandelen mellem medlemsstaterne

— Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2102/77 om indførelse af en fællesskabsblanket til angivelse til udførsel

— Rådets forordning om 5. ændring af forordning (EØF) nr. 222/77 om fællesskabsforsendelse«,

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets præsidium den 13. oktober 1982 om at pålægge Afdelingen for industri, handel, håndværk og tjenesteydelser at udarbejde udtalelse og beretning om spørgsmålet,

under henvisning til udtalelse vedtaget af ovennævnte afdeling på det 89. og 90. møde, den 5. januar og 2. februar 1983,

under henvisning til mundtlig beretning aflagt af ordføreren, Paul Broicher,

under henvisning til forhandlingerne på den 205. plenarforsamling, den 23.—24. februar 1983 (mødet den 24. februar),

under henvisning til formandskabets konklusioner efter Det europæiske Råd i København den 3.—4. december 1982, og

ud fra følgende betragtninger:

Rom-traktatens målsætning om at sikre økonomiske og sociale fremskridt via fælles indsats til fjernelse af de skranker, som deler Europa, har så stor gyldighed som ingensinde før;

Europa-Parlamentets, Kommissions og ØSU's ihærdige bestræbelser på at fjerne disse skranker har stort set været virkningsløse, fordi det har skortet på konkrete tiltag fra Rådets side, hvorfor mange af disse skranker består endnu 25 år efter EF's oprettelse, og endda er blevet endnu mere udtalte som følge af national protektionisme og tekniske samhandelshindringer;

personer, som rejser mellem EF-medlemsstaterne enten på grund af deres arbejde eller som turister, løber stadig ind i større administrative og juridiske hindringer, som står i klar modstrid med de brede politiske, økonomiske og sociale målsætninger om en stadig snævrere union mellem Europas folkeslag;

disse skranker skjuler og giver et falsk billede af de betydningsfulde foranstaltninger, som rent faktisk er truffet for at øge det indbyrdes samarbejde og integrationen mellem Det europæiske Fællesskabs lande;

disse skranker udgør ikke desto mindre en alvorlig og kostbar hindring for økonomisk og social udvikling og begrænser de fordele, som stordrift og specialisering på et egentligt europæisk marked ellers ville kunne indebære;

når nogle grene af den europæiske industri står svagt på både det europæiske marked og verdensmarkedet, hvilket resulterer i tab af beskæftigelsesmuligheder, så skyldes det i vid udstrækning, at det fælles marked er ufuldstændigt, og at der ikke er gennemført en fyldestgørende fælles politik på flere områder —

med stort flertal, idet 2 stemte imod og 2 undlod at stemme,

VEDTAGET FØLGENDE UDTALELSE:

1. Indledning

1.1. Komissionen har forelagt Rådet en række forslag [1] om det interne marked, som skal anses for en del af et større hele med den overordnede målsætning at lette person- og varekontrollen ved grænserne og at styrke det interne marked. Kommissionen påpeger i sin meddelelse med rette, at formaliteter og kontrol ved de fælles grænser næppe adskiller sig fra, hvad der er sædvane ved grænserne til tredjelande, hvilket påfører erhvervslivet unødvendige omkostninger.

1.2.1. Kommissionen forsøger i meddelelsen til Rådet af 8. juli 1981 om det interne marked at sætte tal på disse handelsskrankers omfang, og når frem til, at de skønsmæssigt koster 5—10 % af den interne samhandels værdi. I en redegørelse til det engelske overhus' udvalg om De europæiske Fællesskaber anslog Basil de Ferranti, som er medlem af Europa-Parlamentet, at det kostede selskaber, som driver handel inden for EF 12 mia ECU at sende varer over de grænser, som stadig eksisterer mellem medlemsstaterne, dvs. cirka det samme som Landbrugsfonden koster.

1.2.2. Inden for vejtransport alene (administrative omkostninger, toldklarering og revision undtaget) anslog Det rådgivende Udvalg vedrørende transport i en rapport til Kommissionen fra april 1982 de unødvendige transitomkostninger ved grænserne til 370 mio ECU årligt. Nok er ovennævnte tal grove skøn, som skal behandles med behørig forsigtighed, men Udvalget kan dog kun være enig med Kommissionen i, at de nuværende formaliteter og kontrolforanstaltninger ved de interne grænser giver erhvervslivet alt for store unødvendige omkostninger med de deraf følgende negative virkninger for konkurrenceevnen i forholdet til tredjelande. Desuden lægger disse omkostningskrævende og indviklede formaliteter store hindringer i vejen for mange virksom-

---

[1] »Meddelelse om det intrne marked«
»Personkontrol ved EF's indre grænseovergange« (EFT nr. C 197 af 31. 7. 1982, s. 6).
»Standarddokument til EF-varesamhandelen« (EFT nr. C 203 af 6. 8. 1982, s. 5).
»Henstand med betaling af omsætningsafgift« (EFT nr. C 203 af 6. 8. 1982, s. 11).
»Godstransport mellem medlemsstaterne«

heder, ikke mindst små og mellemstore virksomheder, og forhindrer dem i at drage fuld nytte af deres potentiel og udnytte de muligheder for større international specialisering, som EF ellers ville indebære, dersom virksomhederne kunne ekspandere udover deres hjemlands grænser.

1.3.1. Udvalget er ligesom de fleste andre ansvarlige myndigheder på både europæisk og nationalt plan yderst bekymret over den stigende ledighed, det nyligt stedfundne fald i den samlede beskæftigelse og den utilstrækkelige konkurrenceevne, som præger mange erhvervsgrene i EF. Efter Udvalgets opfattelse bør det første skridt til imødegåelse af disse problemer bestå i atter at få sat skub i økonomien; EF og dets medlemsstater må i første omgang satse på at afhjælpe problemerne gennem deres egne koordinerede bestræbelser.

1.3.2 Det er Udvalgets faste overbevisning, at disse bestræbelser kun vil få de ønskede virkninger og kun vil tilvejebringe holdbare løsninger på de dybtgående økonomiske og sociale problemer, som Europas befolkninger er ude i, herunder ikke mindst arbejdsløshedsproblemet, hvis de gennemføres på et solidt EF-grundlag. Etablering af et egentligt, faktisk og meningsfyldt Fællesmarked er en afgørende faktor i denne sammenhæng. Foranstaltningerne til gennemførelse af dette fælles marked, herunder især afvikling af tekniske samhandelshindringer, af administrative hindringer samt af hindringer på transportområdet, indgår derfor som presserende og helt uomgængelige faktorer i en europæisk strategi for økonomisk og social genopretning.

1.3.3. En sådan strategi skal tage sigte på en styrkelse af industri- og servicesektorerne og dermed på oprettelse af nye, varige og rentable arbejdspladser i EF. Der skal imidlertid også andre EF-foranstaltninger til, hvis man med held skal kunne gennemføre en sådan strategi.

1.3.4. Samtlige disse foranstaltninger bør gennemføres snarest muligt, thi jo længere tid der går, jo vanskeligere bliver det at løse problemerne.

1.4.1. Det europæiske Råd besluttede på mødet i København den 3. og 4. december 1982 ikke blot at støtte ovennævnte foranstaltninger, men også at kræve at få fastsat en køreplan for foranstaltningernes gennemførelse; Det europæiske Råd pålagde i den forbindelse Ministerrådet »inden udgangen af marts 1983 at træffe afgørelse om de foranstaltninger, Kommissionen først og fremmest foreslår for at styrke det interne marked«.

1.4.2. Udvalget tilslutter sig Det europæiske Råds konklusioner af 3. og 4. december 1982 og udtaler sin støtte til Kommissionens forslag, dog med nedenstående forbehold, ligesom den appellerer til Rådet om snarest at vedtage de yderligere tekstforslag, som omtales i Kommissionens dokument, og som for en dels vedkommende har ligget på Rådets bord i årevis.

2. Generelle bemærkninger

2.1. Det påpeges gentagne gange i Kommissionens meddelelse, at Europa-Parlamentet i sine resolutioner har slået til lyd for yderligere åbning af Fællesskabets indre grænser. Det er overraskende, at Kommissionen ikke har henvist til tilsvarende initiativer og udtalelser fra Det økonomiske og sociale Udvalg, som hidtil altid har udtalt sin støtte til enhver foranstaltning, som kan få EF til at fungere som et indre marked, bl.a. i udtalelserne om »Samhandelshindringer og lovgivningsharmoniseringen på dette område« af 21. november 1979 (initiativudtalelse) [1] og »1982-programmet for gennemførelsen af toldunionen« af 28. april 1982 [2].

2.2. Med hensyn til lempelse af personkontrollen (**) anser Udvalget det for at være særlig vigtigt, at Rådet opfordrer Kommissionen til at undersøge andre konkrete muligheder for en yderligere lempelse af personkontrollen af medlemsstaternes borgere ved EF's indre grænseovergange (pkt. 5 i resolutionsudkastet).

2.3. Kontrollen kunne også lempes ved hjælp af en klækkelig forhøjelse af værdien af de varer, som rejsende afgiftsfrit har lov at tage med sig over EF's indre grænser; realværdien heraf er jo ikke blevet forhøjet i årevis og er kun i utilstrækkelig grad tilpasset den løbende inflation. Udvalget anser det derfor for påkrævet at forhøje fribeløbet, som fastsættes til samme beløb i hele EF ved rådsdirektiver [3] om harmonisering af omsætnings- og punktafgifter i den internationale rejsetrafik, bl.a. for også herigennem at give EF's borgere et fornyet bevis på, at der er tale om et internt marked.

2.4. Udvalget udtrykker også tilfredhed med det forordningsforslag (***), som har til formål at afvikle medlemsstaternes divergerende formaliteter ved forsendelse af varer inden for EF og at harmonisere formaliteterne ved indførelse af ét enkelt dokument. I den forbindelse indvender Kommissionen med rette, at der

---

(1) EFT nr. C 72 af 24. 3. 1980.
(2) EFT nr. C 178 af 15. 7. 1982.
(3) Rådets direktiv 69/169/EØF m.fl.

inden for EF stadig tales om import og eksport, og at begge dele behandles ved toldprocedurer, selv om tolden er afskaffet inden for EF. Anvendelse af et sådant standarddokument skulle kunne føre til en nedbringelse af omkostningerne ved formaliteternes gennemførelse og dermed til en forbedring af varernes konkurrenceevne, hvilket især har afgørende betydning for små og mellemstore virksomheder. For imidlertid at nå frem til de af Kommissionen tilstræbte resultater er det nødvendigt at få ryddet visse stadigt uklare formuleringer af vejen, så de tilsigtede lettelser i varesamhandelen medlemsstaterne imellem ikke bringes i fare.

3. Særlige bemærkninger

Dok. KOM(82) 400 endel. (**)

3.1. Under henvisning til kommentarerne i pkt. 2.3. anser Udvalget det for ønskeligt, at det deri nævnte problemområde konkret medtages i kataloget over foranstaltninger.

Dok. KOM(82) 401 endel. — Artikel 4 (***)

3.2. Ifølge forordningsforslagets artikel 4 besluttes det i første omgang kun at indføre et standarddokument, hvorimod dokumentets udformning skal fastsættes på et senere tidspunkt. Denne opdeling i en principiel beslutning og en beslutning om dokumentets udformning kan næppe være fornuftig. En bedømmelse af det foreliggende forslags gennemførlighed og praktiske nytte hænger i afgørende grad sammen med det endelige standarddokuments anvendelighed, og det er netop i dokumentets udformning, at de egentlige vanskeligheder ligger. Udvalget er netop i færd med at drøfte den foreslåede detaljerede model til standarddokument og afgiver udtalelse derom om kort tid. I denne forbindelse bør man imidlertid efter Udvalgets opfattelse især rette opmærksomheden mod følgende:

3.2.1. Hidtil har de formularer, som anvendes ved forsendelse af varer inden for EF, været præget af mange nationale særtræk, som især hænger sammen med medlemsstaternes statistiske behov. Det bliver nu nødvendigt at begrænse oplysningerne til et ufravigeligt minimum. Når man ikke til enighed om en sådan reduktion af de krævede oplysninger, kan der ikke indføres noget brugbart standarddokument.

3.2.2. De hidtil benyttede formularer indeholder oplysninger, som kun er bestemt for modtageren, og som ikke må være almindeligt tilgængelige. Når standarddokumentet indføjes, må der derfor drages omsorg for, at bestemte oplysninger kun forekommer på enkelte af dokumentets genparter.

3.2.3. Antallet af oplysninger på dokumentet bør nedbringes i en sådan grad, at det uden besvær kan udfyldes maskinelt. Desuden bør formularerne udformes, så de kan edb-behandles.

3.2.4. Udvalget fastslår med tilfredshed, at Kommissionen har opgivet sine oprindelige hensigter og nu vil udforme standarddokumentet således, at det bliver muligt at anføre flere varepositioner på dokumentet. Dette er nødvendigt, ikke mindst hvis man skal kunne fastholde de hidtil gennemførte lempelser i formaliteterne.

3.2.5. Med artikel 4, stk. 2, på side 2 hjemles der mulighed for, at andre medlemsstater end afsenderstaten kan anmode om, at angivelsen oversættes til det pågældende lands officielle sprog. Selv om angivelserne på dokumentet er opstillet i en bestemt rækkefølge og er forsynet med kodenumre, hvilket i sig selv skulle gøre oversættelser overflødige, kan sådanne oversættelser ikke desto mindre blive nødvendige. Udvalget er imidlertid bange for, at denne mulighed vil blive taget i anvendelse for hyppigt, med det resultat, at der ved import altid skal udarbejdes en ny formular, hvilket vil koste tid og penge samt eliminere de planlagte lempelser. For at undgå dette henstiller Udvalget, at der benyttes en formulering, så noget sådant ikke risikeres.

Dok. KOM(82) 401 endel. — Artikel 10 (***)

3.3. Ifølge artikel 10 må de nye bestemmelser ikke føre til, at eksisterende forhold forværres; tværtimod skal forenklede procedurer, som hidtil har vist sig meget nyttige og brugbare, opretholdes. i den forbindelse nævnes i artikel 10, stk. 2, formalitetslettelserne mellem Belgien, Luxembourg og Nederlandene. Det samme må efter Udvalgets opfattelse også gælde for alle øvrige nationale formalitetslettelser, som fører til en nedbringelse af antallet af dokumenter og angivelser; skulle disse formalitetslettelser bortfalde, ville resultatet for mange virksomheder blive ekstra udgifter til personale og administration, således at der ville blive tale om tilbageskridt i stedet for fremskridt. For at forebygge uklarheder bør det klart og tydeligt komme til udtryk, at også nationale formalitetslettelser bibeholdes.

3.3.1. Ved anvendelse af samlede toldprocedurer er det i øjeblikket sådan, at der i EF's forskellige medlemsstater kun med mellemrum skal afleveres samlede angivelser, mens der for enkeltforsendelser kun skal afleveres en genpart af faktura- og følgeseddel. Det ville føre til urimelige ekstrabyrder, hvis der i disse tilfælde blev krævet et standarddokument for hver enkelt vare.

3.3.2. De nye bestemmelser må ejheller gå ud over den særlige tilladelse, som gives firmaer til at anmelde deres

eksport direkte til medlemsstatens statistiske kontor (via magnetbånd eller edb-udskrift), dersom man ønsker at etablere eller opretholde forhold, som kan sammenlignes med et indre marked, dvs. at forholdene skal være bedre end ved eksport til tredjelande.

3.3.3. Endvidere bør de ladningslister, der benyttes som bilag eller beskrivende del af de fælles forsendelsesangivelser for samlede forsendelser under fællesskabsforsendelsesproceduren, fortsat bruges, således at det ikke bliver nødvendigt at udfylde standarddokumentet for hver eneste enkeltsending. I modsat fald ville forsendelse af EF-varer inden for EF blive stillet ringere end forsendelse af tredjelandevarer.

4. Udvalget er netop i færd med at udarbejde udtalelse om de enkelte punkter i udkastet til standarddokument. Det lægger imidlertid allerede nu vægt på at slå fast, at tanken om ét enkelt dokument fortjener støtte, og at der derfor bør findes et middel til at få de ovenfor påpegede vanskeligheder ryddet af vejen.

Bruxelles, den 24. februar 1983.

François CEYRAC

Formand for
Det økonomiske og sociale Udvalg

Udtalelse om forslag til Rådets 14. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Henstand til afgiftspligtige med betaling af skyldig importafgift

Den tekst, som er udtalelsens genstand, er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. C 203 af 6. august 1982, side 11.

A. UDTALELSENS JURIDISKE GRUNDLAG

Rådet besluttede den 22. Juli 1982, i medfør af artikel 99, 100 og 198 i traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab at høre Det økonomiske og sociale Udvalg om det nævnte forslag.

B. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS UDTALELSE

Det økonomiske og sociale Udvalg vedtog sin udtalelse på sin 205. plenarforsamling afholdt i Bruxelles den 23. og 24. februar 1983.

Udtalelsens ordlyd er følgende:

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 99, 100 og 198,

under henvisning til anmodning af 22. juli 1982 fra Rådet for De europæiske Fællesskaber om Udvalgets udtalelse om »forslag til Rådets 14. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Henstand til afgiftspligtige med betaling af skyldig importafgift« (1),

under henvisning til beslutning truffet af Udvalgets formand den 16. august 1982 og til beslutning truffet af

---

(1) EFT nr. C 203 af 6. 8. 1982, s. 11.